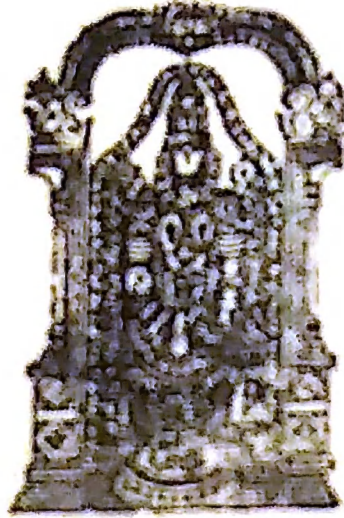

ఓం వేంకటేశ్వరాయ నమః

ఉత్తర శ్రీనివాసము

ప్రథమ భాగము

చెళ్లపిళ్ల టంగారేశ్వర శర్మ

ఓం వేంకటేశ్వరాయ నమః

ఉత్తర శ్రీనివాసము
ప్రథమ భాగము

చెళ్లపిళ్ల బంగారేశ్వర శర్మ

ప్రథమ ముద్రణము - 500 ప్రతులు

ప్రచురణ తేది 24 జూలై, 1989.

సర్వస్వామ్యములు గృహింథకర్తవి.

ముద్రణము : కోహనూర్ పెరిస్, పెద్దాపురం.

వెల: అమూల్యము

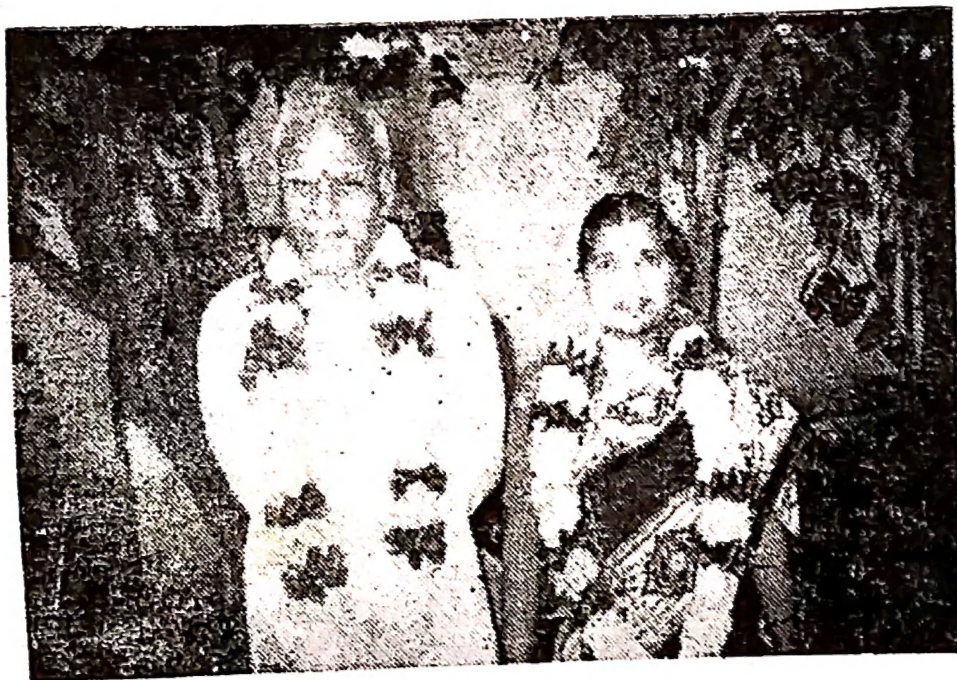
ప్రతులకు:

చెళ్లపిళ్ల బంగారేశ్వర శర్మ,

శివాలయం వీధి,

పెద్దాపురం - 533 437.

ఓం వేంకటేశ్వరాయనమః

శ్రీ చెళ్లపిళ్ల జంగారేశ్వర శర్మ
శ్రీమతి చెళ్లపిళ్ల లక్ష్మీనరసమ్మ

విజ్ఞాపనము

శ్రీనివాస వివాహానంతరము జరిగిన సంఘటనములను కొన్నిటిని తీసికొని పద్యకావ్యముగా వ్రాయనెంచి అందలి కొంతభాగమును వ్రాసి ఉత్తర శ్రీనివాస ప్రథమ భాగముగా ప్రచురించితిని. దృష్టి లోపమువలన చతురక్షరసంయోగము సరిగా కలుగకుండుటచేత స్వల్పముగా తప్పులు పడియుండవచ్చును. వానిని ద్వితీయ ముద్రణమునందు సవరింపగలవాడను.

ఈ కావ్యమును వ్రాయుటలో, అచ్చుతప్పులను దిద్దుటలో సహకరించిన నా సతీమణి చి॥ సౌ॥ లక్ష్మీనరసమ్మకు అభినందనములు. త్వరలో ఈ కావ్యముద్రణము చేయించిన శ్రీ జయంతి కృష్ణగారికి నా కుభాకాంక్షలు. ముద్రణము నిర్దుష్టముగా ఉండుటకు సహకరించిన చి॥ జయంతి సత్యవాణికి, చి॥ జయంతి లక్ష్మి ప్రసన్నకు నా ఆశీస్సులు.

ఇట్లు,
మధుర విధేయుడు,
చెళ్లపిళ్ల బంగారేశ్వర శర్మ.

ఓం శ్రీ వేంకటేశాయనమః

అవిఘ్నమస్తు

ఉత్తర శ్రీ నివాసము

ప్రథమ భాగము

ప్రథమాశ్వాసము

శ్రీవసుధా మనోహరుడు సింగియెలుంగున సోదెచెప్పి ప
ద్మావతి వెండ్లియాడిన విధంబు కథారచనం బొనర్చితిన్
శ్రీవృషభామి భృన్మహిమ చెప్పటకున్ జతనంబు చేయుదున్
దేవుడు వేంకటేశ్వరుడె తీర్చునభీష్టము సత్కృపాన్వియై.

1

అవి తజింపనర్హుడగునట్టి గణాధిపు డన్నపూర్ణకున్
గాదిలిపచ్చియయిన గుణగణ్యుడు భద్ర గణాననుండు లం
బోదరు డెకదంతుడు మహాన్నత భావసమర్థశబ్ద భా
గ్యోదయమున్ ఘటించుత మదుత్తర వేంకటనాథ సత్కథన్.

2

తిరుచానూరున దేవతాలయమునన్ దివ్యాకృతిన్నిల్చి భ
క్తిరసోద్రోకముతోడ గొల్చుజనులన్ తృప్తాత్ములన్ జేయుచున్
మరముల్ పెక్కిడినిచ్చిప్రోమజననిన్ బద్మావతీదేవి నే
నిరతమ్మాన్ భజియింతు కావ్యరచనానేకార్థ శబ్దార్థినై.

3

అన్నపూర్ణార్థ దేహావృష్టశృంగార
 రసమూర్తి విశ్వేశ్వరప్రభుండు
 బాలాత్రిపుర సుందరీతోలనేత్ర రా
 జీవద్వయుడు చంద్రశేఖరుండు
 జయభద్రకాళికా సౌందర్య సంపన్న
 హృదయుండు వీరభద్రేశ్వరుండు
 కమనీయభక్తి యోగధ్యానగోచర
 రాజరాజేశ్వరీ రాజవదన

ఈశ్వరాశ్రయవరదనండిశ్వరుం డ
 భీష్టసంధానచతురచండిశ్వరుండు
 వేంకటాచలమాహాత్మ్య విషయరచన
 మందగింతురుగాక నాయండ నుండి.

4

పాయనిభక్తితో నతికుభప్రదమైన | వతంబు శ్రద్ధగా
 జేయుధరానివాసుల కశేషకృపామతినెల్లవేళలన్
 శ్రేయముగూర్చనన్న వర పృథ్విధరంబుననున్న సత్యనా
 రాయణమూర్తి గొల్తు సుఖరంబుగ కావ్యము నిర్వహింపగన్.

5

ప్రజలబోమచు పెద్దాపురంబునందు
 అతిపురాతనదేవాలయంబులోన
 నున్న మరీచీమహాలక్ష్మి సన్నుతింతు
 నుత్తరశ్రీనివాసకావ్యోదయమున.

6

పురజనుల సడయబోచెడు
తిరుపతిగంగమ్మతల్లి స్థిరభక్తి నెదన్
నిరుపమశబ్దనిపుణతన్
తిరుపతిమాహాత్యై రచననెరపం గొలుతున్.

1

సీతామనోభిరామున్
భూతలసుత్రాము సమరభూమిభీమున్
చేతులు మోడ్చి భజించెద
ప్రీతిజనకశబ్దభావవృద్ధి ఘటించన్.

8

పజ్జికవచ కిరీటభాస్వత్ప్రభునకు
న్యాయ సాంకేతికాది విద్యాప్రవీణ
సత్కలాపూర్ణ విజ్ఞానశాస్త్రనిపుణ
సరసవిశ్వవిద్యాలయ స్థాపకునకు.

9

అంకితమ్ముగానాయొనర్పంబూనిన యుత్తర శ్రీనివాస
కావ్యంబునకు కథాక్రమంబెట్టిదనిన

10

శ్రీనివాసకళ్యాణచరిత్ర జెప్పి
సూత పౌరాణికశ్రేష్ఠ శ్రోతలనల
రించినా వింకనుత్తరశ్రీనివాస
కథ వినిపింపుమని శౌనకాదిమునులు

11

సూతు నర్థింపనాతండు శుభకరమగు
నుత్తరశ్రీనివాసమ్ము యోగివరుల
కనుపమానందదాయకంబగు విధమున
భక్తిపారవశ్యమున తెప్పించొడింగె.

12

నిజనివాసమునకు నీరజేక్షణతోడ
విడిదియింటినుండి వెడలు శ్రీని
వాసు సాగనంపె బహువిధసత్కార
పూర్వకముగ గగనభూవిభుండు.

13

పెండ్లిదీక్షనుండి వెంకటాచలమెక్క
రాదటంచు దలచి రమణితోడ
బయలుదేరి శ్రీనివాసుండగస్థాశ్రయ
ముమునకు మునిపుణ్యమహిమనెంచి.

14

అవనసీమ దివ్యదరహాససముజ్వలసుందరాస్య ప
ద్మావతిగూడి నూతనసమంచితసంతతపంచబాణలీ
లావిలసత్సుఖాంబుధిజలంబుల దేలుచు వేంకటోర్విబృ
ద్దేవుడు శ్రీనివాసుడు యతీంద్రగృహంబున నుండెవేడుకన్.

15

గగనక్షోణివిభుం డపాయకరరోగగ్రస్తువాపన్నుడై
వగగంపించుచున్నవాడనుచు జెప్పన్వచ్చె చారుండుకం
టగతప్రొణుని జూడగాదలచి చింతన్ శ్రీనివాసుండు యో
గిగణశ్రేష్ఠునగస్తు పంటగొని యేగెన్ భామినీయుత్తుడై.

16

శ్రీనివాసుని రాకగుర్తించి లేవ
లేకయించుకమాట్లాడలేక రొండ
మాను వసుధాము జూపించి మహినివిడిచి
గగననరపాలకుండు స్వర్గస్తుడాయె.

17

క్షితిపాలకమరణము గని
 సుతుడగువసుధాము డధికశోకార్తుండై
 ధృతివలనతెలివికలిమిన్
 పితృకార్యములన్ దొనర్చె విద్యుక్తముగన్.

18

అజ్ఞనేత్రీ పద్మావతి ననునయించి
 మరదివసుధామునోదార్చి మరలివెడలె
 నాశ్రమమునకు నిజకాంతయనుగమింప
 శ్రీనివాసుండు తాపసశ్రేష్ఠుడ.

19

అన్నగతింపరాజ్యమానకర్తుడు తమ్ము డటంచొకండు రా
 జ్యోన్నతికర్తులాత్మభవు బుర్విపతుల్ విగతాసులైనచో
 మున్నుగనంచు నింకొకడు పోరానరింపదలంచిరస్త్రవి
 ద్యున్నతదొండమానవసుధాములు రాజ్యరమాభిలాషులై.

20

అనినొనరింప నిర్వరుప్రయత్నములన్ ఘటించుచుం డెఱిం
 గినచనజాతనేత్రుడు సఖీమణితోవిషయంబుచెప్పియె
 వ్వనితీ జయంబుగోరుదునొ పల్కుమనన్ జలజాయతాక్షి యి
 ట్టనె సకలార్థముల్ తమకుఆత్మగతంబులె ప్రాణనాయకా.

21

అడిగితిరాదరమ్మున మదాశయమున్ విచరించిచెప్పుదున్
 బుధులడు యుద్ధరంగమున తోరులెరుంగడు సోదరుండు మా
 ప్పడమిసగంబు గైకొనియె మున్పినతండ్రి వరబుకల్కి త
 మ్ముడేయిపుడావలోజయముపొందుటయు క్తము భర్మరక్షణ.

22

మును సుర్యోధనశక్రజుల్ కమలనాభున్ సాయమర్థించిన
ట్లు సృపాలానుజపుత్రకుల్ విజయశీలున్ శ్రీనివాసున్ రణం
బునసాహాయ్యముచేయగోరిరి మహాత్ముం డబ్బరాజానుజన్మున
కిచ్చెన్ తనశంఖచక్రము లనిన్ గూడెన్ నృపాలాత్మజున్

23

భూరిభేరి శంఖమోరారవంబులు

దిగిభకర్తంబులు పగులగొట్ట
బద్రేభరధవాజిభటపాదఘట్టనల్
పృథీవీతలమ్ము కంచెంపజేయ
పరశుపట్టిసకుంతబాణఖడ్గముభాయు
ధవ్రయోగములు శాత్రవుల గూల్చ
భీకర సంగ్రామవికలాంగయోధార్
రావముల్ గుండియల్ ప్రక్కలింప.

ఉగ్రకౌరవపాండవ యుద్ధమట్లు
వీరభీష్మకరుణముల్ విస్తరింప
దుర్నిరీక్ష్యమై వసుధామతొండమాన
సంగరము భయంకరముగా సంఘటిల్లె.

24

శ్రీనివాసునింగని తొండమానసుతుడు
కోపమున సువర్చనముతోగొట్టినంత
మూర్ఛపడి నేలకొఱగె నంభోజనేత్రు
దతనిజూచి పద్మావతియాత్రపడియె.

25

మునిపుంగవ ప్రాచీశ్వర
 తనిమూర్త్యపడియ భవన్మహాత్మ్యముచే నర్థ
 నుని గావించుటనుచు న
 వృన్దాక్షివగిరియగులుచు భార్గింజెఱుచిన్.

26

ఇరుప్రక్కలవారల యొ
 వరాభిమానములకుదగుదానపుతర్ణ
 నిటవమనాహసముననం
 గరభూమికినేగి నందిగావించుమిదన్.

27

అని యగస్త్యమహర్షివల్కిన లతాంగి
 సంగరక్షిణీకేతెంచె సఖులతోడ
 శీతలోపదారమ్ములతోనె మూర్ఛ
 దేరి శ్రీనివాసుండు సతింగనుగొని.

28

రమణులు సంగరావనికి రాజనదంచు నెఱుంగవే యిటుల్
 కమలదళాక్షి సాహసపుకార్య మొనర్చితి వంచు మించుకో
 పనున వచించె యోమజనపాలసుతంగని శ్రీనివాసు డా
 సుమతియు మౌనమూనె తనచొప్పున శంకజనించెయుండుటన్.

29

మునివర నీవేనీ యీ
 పనితగదని చెప్పలేదె పద్మావతితో
 నని శ్రీనివాసు డలిగిన
 వినయమ్మునమౌనిపలికె స్త్రీయభాషణముల్.

30

తప్పక తొండమానవసుధాములు సందిటోనర్పుకోవలెన్
 చెప్పక తప్పదిర్వరకుజ్జేమముగలువిధంబు కానసి
 యొప్పులకుప్ప యిచ్చటికినొప్పుగవచ్చె లతాంగితోడ నే
 జెప్పితినిట్లు సేయుమని చేయుటయుర్తమటచెఱంగియున్.

31

అనుమునిపల్కులన్ విని మహామహితాత్ముడు శ్రీనివాసు డి
 ట్లనియెను తొండమానసుతు నాటి వధించెద రాచపట్టికిన్
 మునువచియించినట్లు పితృభూపరిపాలనయొప్పుగించెదన్
 జనపతి కోర్కెదీర్చెద నచంచలదీక్షవహించిమించుచున్.

32

అనునాధునిమాటలకున్
 వనజాక్షి భయంబుజెంది పొర్రాణాధీశ
 ననుమన్నించి ఘటింపుడు
 పినతండ్రికిననుజునకును ప్రియముగ సందిన్.

33

అని వేడశ్రీనివాసుం
 డనుకూలముగాగ మాటలాడినమముగా
 ననుజునకు గుమారునకును
 జనపతిరాజ్యంబు పంచి సందికుదిచ్చెన్.

34

తదుపరి తొండమానవసుధాముల వీడ్కొని శ్రీనివాసుడున్
 సుదతియు మౌనిచంద్రుడును సుందరనిర్మలపర్ణశాల స
 మ్ముదమునజేరి రిర్వరికిముప్పొకయించుకలేనియట్లుగా
 కుదిరెను సందియింక సమకూరు శుభమ్ములటంచు నెంచుచున్.

35

ఆడుబడుచవు మాయింటి కమ్మనీవు
రాజ్యపోడశాంసము గొమ్ము రాజపుత్రి
అనుచుపద్మావతి కొసంగి రాదరమున
ముప్పదారుగ్రామమ్ము లాభూమిపతులు.

36

ఆదరమ్మునబిలిచి విం దారగింపు
డనుచుప్రార్థింపరాజగేహమ్ములందు
నిష్ఠఘృష్టాన్నసంతృప్తహృదయులయిరి
శ్రీనివాసపద్మావతుల్ మౌనితోడ.

37

మునివరునాశ్రమమ్మునను ముద్దియతోనివశించుచున్నప
ద్మనయనుశ్రీనివాసుని సమంచితభక్తివశాంతరంగుడై
కసుగొనదొండమాననృపకాంతు డొకానొకనాడువచ్చెనా
తనిగనికొగిలించుకొనెదానవశాశ్రవుడాదరమ్ముగన్.

38

యిరువురికుశలప్రశ్నలు
జరిగినతరువాత రాజచంద్రా నా కీ
వెఱగింపుము నీ ఆభిమత
మరమరలేకుండననుచుహరిప్రశ్నించెన్.

39

ఆగమమ్ములుసోమకుం డపహరించి
నాగలోకమ్మునందునడాగియుండ
దానవునిజంపి పేదముల్ ధరణిసురుల
కప్పగించినభూరిమత్స్యంబ వీవ.

40

అమరులసురులు పొలసంద్రముమధిందు
 నెడలమందరం బడుగంటి యెగయతున్న
 దానితడుగున జేరి సుప నోదవించి
 మహిమజూపినఅదికూర్మంబ వీవ.

41

మునుహిరణ్యాక్షనామకదనుజు డవసి
 జుట్టగాజుట్టకట్టడి పెట్టుచుండ
 రాక్షసునిజంపి ధారుణీరక్షణమ్ము
 నాచరించినతొలివరాహంబ వీవ.

42

దినదినము హిరణ్యకశిపదనుజవిభుడు
 కొమరు శిశ్నించుచుండ స్తంభమునబుట్టి
 అసురనాయకు జంపి ప్రహ్లాదుగాచి
 మహిమజూపించిననరసింహంబ వీవ.

43

త్రిపదభూదానముగ్రహించివృధివిరొక్క
 పాదమున వ్యోమము మరొక్కపాదమునను
 గొలిచిమూడవపాదమ్ము తలనిడి బలి
 దనుజనాధు నడచినవామనుడ వీవ.

44

సంజనుల కపకారముల్ సలుపుచున్న
 కార్తవీర్యార్జునాదిక మౌపతులను
 జంపి శ్మశ్రియవంశసంజాతగర్వ
 మడచివేసినపరకురాముడవు వీవ.

45

అవనిజాత మోసమ్మున నపహరించి
 పొందునాసిండురావణు ఖోర జంపి
 శిఖిపరీక్ష నుత్తీర్ణతజెందియున్న
 పడతి నేలినరామచంద్రుడవు నీవ.

46

హలముధరియించి సింహశౌర్యమువహించి
 అసురసంహార మొనరించునవసరమున
 తమ్మునకు తోడుగా నాహనమ్ము జేసి
 పొడిమిని జూచినబలరాముడవు నీవ.

47

పూతనను జంపి మధుకైటభులవధించి
 కంసుదుగించి రక్కసుల పెక్కండ్రు దునిమి
 శిష్టరక్షణమ్మునుదుష్టశిక్షణమ్ము
 పూనిచేసినశ్రీకృష్ణమూర్తి వీవ.

48

వ్యసనలోలురై పురుషులుపాడిదొంగి
 సంచరించుచునుండనబ్బదళనేత్ర
 లమలశీలమ్ముగోల్పోయి యడరుచుండ
 షమను రక్షింప పరిభవించుకల్గి వీవ.

49

తాపకదర్శనభాగ్యము
 కైవల్యపదంబు గూర్చు కంజారాక్ష
 కావుననిన్నున్ జూడగ
 నేవచ్చితి దేవదేవ నిర్మలభావ

50

పడునాలుగుభువనంబుల
నొదవెంతువు బెంతువు లయ మొనరింతు
వశేష దయాంబుధి పరమపురుష
సదమలవేదస్వరూపా సజ్జనవినుతా.

51

ఆదిమధ్యాంతరహితుండ వప్రమేయు
దవునిగమ వేధ్యుడ వనంతుడవని మునులు
మానవశ్రేష్ఠు లమరులు జ్ఞానభక్తి
యతులై నిన్ను బొగడి ధన్యులగుచుందుర్తి.

52

బహువిధపూర్వపుణ్యపరిపాకము గల్గుటచెలబించె మా
కిహపరసాధనంబయిన యీభవదాప్రత పుత్రికాకర
గ్రహణపువేశనిన్ గొలిచిగాంచితి ధన్యత నిప్పుడింకభూ
వహనముమానినిన్ గొలువవచ్చితి మోక్షమునొందు వేడుకన్.

53

అనియనుతొండమానునిసదాశయమున్ విని శ్రీనివాసు డి
ట్లనియెనుసంతసమ్మునధరాధిపతీ భవవగ్రజాతు డం
ప్రినలినయుగ్మమున్ గడిగి ప్రీతిగ గన్నియ నీకునిచ్చి సం
జనితవిశేషపుణ్యమున శాశ్వతకీర్తి గడించెధన్యుడై.

54

ఉన్నతరాజసౌధనమున నొప్పుగనుండినరాజపుత్రి యీ
నన్ను వివాహమాడి మునినాయకునాశ్రమ మందునున్న డి
చిన్నతనంబు బోవుటకు చిత్రముగా నొకదేవగేహ మ
ఘృన్నతి సంఘటింపుమికనుర్వితలాధిప వేంకటాద్రిపై.

55

అసిపలుకుశ్రీనివాసుని

పనుపునువిని సంతసమున పసుధాపతి యి

ట్లనియె మహాత్మా ఎవ్విధ

మున నెచ్చట గట్టవలయుభూరిగృహంబున్.

56

నరపతియడిగినఅంశము

సరిగావివరింపగోరి జనపతితోడన్

సరిసిజలోచనతోజని

యరవిందాక్షుండు వెంకటాచలమెక్కెన్.

57

వారి పరాహస్యామి స

గౌరవముగ నాదరించె కమలాక్షుండున్

భూరమణునకు జూపెను

భూరితరవరాహద త్తపుణ్యస్థలమున్.

58

ప్రాజ్ఞుఖముగ నొప్పెడునట్లు స్వామిపుష్క-

రిణికి దక్షిణమున ధేనుగృహము ధాన్య

శాల భూషణశాల భోజనగృహంబు

యజ్ఞమండపాదులతోడనలరునట్లు.

59

ప్రాకటసప్తద్వార

ప్రాకారత్రితయగోపురద్వయఘటితం

చై కాంచనతోరణశో

భాకరమగునట్లు గట్టవలయు భవనమున్.

60

పూర్వజన్మంబునందు నపూర్వమైన
పూలబావిత్రివ్వించినపుణ్యమూర్తి
విపుడుదేవాలయంబు గట్టించుట త్తమం
బగునునీకు నోతొండమానన్యపతి

61

శ్రీనివాసునివచనముల్ వీనుగవకు
పండువొనరింప తొండమానుండు పలికె
నేను పూర్వజన్మజ్ఞానహీనమతిని
పుష్పకూపచరిత్ర చెప్పుము మహాత్మా!

62

హరిచరణ పద్మ సేవా
నిరతుడువైభానసుండు నిశ్చలభక్తిన్
కరివరదపురాణము విని
ఆరుదెంచుచునుండె నిజగృహాభిముఖుండై.

63

శ్రీమత్ భాగవతకథా
సామర్థ్యమతడు పొగడుచుచనిచని కృష్ణ
స్వామిస్వరూపదర్శన
కామితమతియై తలంచె కంజదళాక్షున్.

64

తలచి ఒకచోటగూర్చుండి తపముచేసె
తనిసి నారాయణుండు ప్రత్యక్షమాయె
తలచినట్లు కృష్ణస్వామిదర్శనంబు
గలుగలేదని చింతింపవలదు వినుము.

65

భక్త శేఖరా నీవింకి స్వామిపుష్క-
రిణికి దక్షణంబందు తింత్రణికికింద
పుట్టలోనున్న దేవదేవునీ గొలుపుము
దారిలోనినలయురంగదాసుతోడ.

66

అనీయాదేశమొసంగి యచ్యుతు దదృశ్యంబాయె వైభాన సుం
దనిమేషస్థితినుండితెప్పరిలి విష్ణోజ్ఞానుసారంబుగా
జనె మోదంబున మార్గమధ్యమున సందారంబుగావించు చుం
డినభక్తాగ్రిణి రంగదాసు కలిసెన్ స్నేహంబు పాటించుచున్.

67

స్వామిపుష్కరిణీతీరభూమిజమ్ము
క్రిందనున్న వల్మీకమ్ము నందునున్న
శ్రీనివాసుని జూచిఆర్పింపదొడగె
గాఢభక్తియుక్తుండువై భానసుండు.

68

హరిపూజన్బొనరించుభక్తునకు సాహాయ్యంబు గావింప గో
వ్వీరులన్దెచ్చుచు రంగదాసు తనలోబెంపారుసద్భక్తితో
వరలించెన్ బువుదోట నీటికై కూపంబొందుత్రవ్వించె నె
ల్లరు దానింగనిపూలదావియని పిల్వంబొచ్చి రధిప్రజల్.

69

రంగురంగులపూవుల రంగదాసు
తెచ్చియిచ్చుచునుండ భక్తిప్రసన్న
హృదయు డగుచుదీక్షవహించి కృష్ణగాత్ర
శ్రీనివాసు బూటించు వైభానసుండు.

70

రంగదా సొక్కడినమున బ్రసవములను
దెచ్చుటకు నేగుదెంచిపత్ని సమేతు
దై యనంగపీడితచిత్తు డగుచుస్వామి
పుష్కరిణి జలక్రిడల బొడ్డుగడపె.

71

తెలివిగలిగి భక్తునకు నందించె విరులు
దాన మిగుల గోపించె వైభానసుండు
రంగదాసు దైవతకార్యభంగ మెంచి
యెంచి యధికపశ్చాత్తప్త హృదయుడాయె.

72

తనదగుబుద్ధిమాంద్యమున దప్పొనరించినరంగదాసు దా
నినిదలపోసి చింతిలుచు నీరజపత్రవిలోచనున్ మనం
బునస్మరియించె పూర్వభవపుణ్యవిశేషముచే నుపేందుర్ని డా
తనియైదుటన్ గనంబడి ముదావహభాషల వానితోననెన్.

73

స్వామిపుష్కరిణీతీరభూమియందు
దేహమును బాసి జన్మింతు తిరిగినీపు
చంద్రవంశమున సుదర్మజనవిభునకు
పుత్రకుండవై చింతింపబోకు మనుచు.

74

రంగదాసపు నీవె పూర్వభవమందు
పూర్వజావిని త్రవ్వించి మేలొనర్చి
తింక దేవాలయము గట్టింపుమిపుడు
నేను పద్మావతిన్ గూడి దాన నుందు.

75

మోక్షశ్రీసంఘాతా!

రాక్షససంహరణనిపుణరణసప్రీతా!

రక్షితసురసంఘాతా!

అక్షయవరదాత! వేంకటాచలనేతా!

74

ఇది శ్రీ మదాంగీరస బార్హస్పత్య భారద్వాజస

త్రయార్షేయప్రవాహాన్విత భారద్వాజస గోత్ర

ఆపస్తంబసూత్రయజుశ్శాఖాధ్యాయ బాపనాంబా

కామేశ్వర శర్మ పుత్ర బంగారేశ్వర శర్మ ప్రణీతంబైన

ఉత్తర శ్రీనివాసము నందు ప్రథమాశ్వాసముసంపూర్ణము. 75

ఉత్తర శ్రీనివాసము ప్రథమ భాగము ద్వితీయాశ్వాసము

శ్రీమత్ త్రివిక్రమాక్షక!
కామిత ఫలసిద్ధిదాయకా! ఆకాశ
స్వామితనూజానాయక!
భూమీసురవర్యవినుతపుణ్యశ్లోకా!

ద్వారగోపురప్రాకారభాసురముగ
మండపధ్వజస్తంభసమంచితముగ
తొండమానుండు గట్టించె తోయజాక్ష
వాసయోగ్యపవిత్ర దేవాలయమ్ము.

కృమబద్ధంబుగ మీరుచెప్పినయటుల్ గట్టించితిన్ దేవ గే
హము నన్నున్ గరుణించి సర్వవిధయోగ్యంబైనకాలంబునన్
బ్రహ్మదంబౌప్ప గృహప్రవేశము నొనర్చున్ రండరండంచు బ
ల్కె మహినాథుడు శ్రీనివాసుగని భక్తిప్రీతిచేతస్కడై.

చతురాస్యశంకర శక్రాదికసుపర్వు
లిరుకెలంకుల బరాబరులునెఱప
వేదపండితులైనద్విజవంశసంజాతు
లాగమస్వరముల నాలపింప

నారదశుంబురుల్ సలినాక్షరీర్తనల్

పాడుచు శ్రవణోత్పవము ఘటింప
రంభాదిదేవతారమణీమనోజ్ఞ న
ర్తనభంగి నేత్రపర్యటనర్ప

దేవదుందుభిస్వరముల్ ప్రతిధ్వనింప
చిరునగవులపద్మావతీశ్రీనివాసు
లాలయద్వారములుదాటి యమలగర్భ
గృహము జొచ్చిరి నృపతి సంతృప్తిపరుష.

4

దక్షణకరమ్ము పాదపద్మముల జూప
వామహస్తమ్ము కటిపైనవ్రాలియుండ
శ్రీనివాసుడుండెను భక్తబృందములను
గరుణ రక్షింపగ నడుముగట్టినట్లు.

5

అలఘతరభ క్తిదన్నున్
గొలిచెడువారికి భవాద్ధి కువలయమందున్
మొలలోతున నుండెడునని
తెలిపెడుచందంబుగా నుతించిరివిబుధుల్.

6

దానినానందమయుడయిన శ్రీనివాసు
డెలమినుండుట నానందనిలయమనిరి
వేంక ఠేశ్వరసత్కృపావిభవమనిరి
నిత్యకళ్యాణయోగ్యమైనెగడుననిరి.

7

నిర్జరాలయ మందున నిలిచియున్న
వరదుడగు వేంకటేశ్వరస్వామివద్ద
రెండుజ్యోతులు వెలిగించి శ్రీనివాసు
నెలమిగాంచి పద్మభవుండుపలికెనిట్లు.

8

జ్యోతులీరెండు మార్తాండసోము లట్లు
కలియుగాంత పర్యంతమ్ము వెలుగుగాక
భక్తవరదుండ వగుచు సీభవన మందు
నిలిచియుందువుగాక కలియుగమున.

9

భవదభీష్టమ్ము పలియించు పద్మసంభ
వా ధ్వజారోహణాద్యుస్సవమ్ము లింక
నిర్వహించి మోదమ్ము సంధింపు మనియె
శ్రీనివాసుండు సంతృప్తహృదయు డగుచు.

10

స్వామివారికి బ్రహ్మాత్సవమ్ము నిర్వ
హించుటకు గజాశ్వరధాజ్యనేకవాహ
నములు సిద్ధమ్ముగావించి నలిననేత్రా
భక్తవరుల నాహ్వానింపవలయు ననుచు.

11

ప్రేక్షకాక్షిపర్వంబుగా వేంకటేశ్వ
రునకు బ్రహ్మాత్సవమ్ము నర్త మనియెంచి
తొండమానభూమితలాఖండలు బిలి
పించి యాశీర్వదించి వచించె బ్రహ్మ.

12

కాంచనగర్భుడాడిసప్రకారము సర్వము నిర్వహింపగా
 నెంచి వసుంధరాతలమహేంద్రుడువెంటనె విశ్వకర్మ రా
 వించి ద్రియోత్తులన్ దనయభీష్టము దెల్పిన శిల్పివిష్ణుభ
 క్త్యంచితచిత్తుడై నృపతి గన్గొని యథ్ఘయొనర్తు నంచనెన్. 13

గరుడరథాదులన్ బహుముఖప్రతిభన్ ఘటించి కాంచనా
 భరణములన్ బొనర్చి నరపాలున కిచ్చెను విశ్వకర్మ సం
 బరమున బొంగి భూవిభుడు వానిని మిక్కిలిసత్కరించె న
 బ్బురముగ జూచి రెల్లరు విభూషణవాహనవస్తుసంపదల్. 14

అంగవంగకళింగమత్స్యకురుపాండ్య
 ప్రౌండజాంగలచేడిబర్బరవిరాట
 సింధుముఖదేశముల భక్త శేఖరులకు
 బంపె తొండమానవిభుడా హ్వనములను. 15

స్వామివారిబ్రహ్మాత్మవసమయ మందు
 నక్షిపర్వమ్ము చేయుకార్యక్రమమ్ము
 గాంచుటకు భక్తవరులు పెక్కెందులవచ్చి
 రఖిలదేశవాసులు వేంకటాద్రిగుడికి. 16

వసురెల్ల పూర్తియయినవి
 వనజాక్ష! నీ విక నరవాహనముపయిన్
 జనియూలయప్రదక్షణ
 మొనరువు మని హరినిపంకజోద్భవు డడిగెన్. 17

పంకజగర్భ! నీ విపుడుపల్కినయజ్ఞానరించు బొప్పి దా
తంకము చెప్పినట్టు తెడదన్ దలపోయకు దీక్షతోడ ని
శ్శంక ఘటింపజేయుమిక చక్కనిమూర్తుల నాలుగింటి న
ల్యంకలవారు మెత్తురనిపంకజనాభుడు పల్కె బ్రహ్మతో.

18

సకలస్థిజమానసరం
జకమ్ముగా సత్సవోగ్రసర్వాధిపతే
భకనామకమూర్తుల వి
శ్వకర్మ సంసిద్ధపరిచె పద్మజువాజ్ఞన్.

19

జలజాక్షకార్యదీప్తా
విలసన్మతి పద్మజుండు విష్యక్సేనా
దులతో ప్రప్రధమముగ
న్మలపై నొకకొంతమేర నడచుచు జనియెన్.

20

ఒకపుట్టవద్దకున్ జని
ప్రకటస్వరయుక్తమంత్రప్రథనము ద్వజునా
యకు లొనరించుచునుండగ
నకలంకపుటుట్టమట్టి యట త్రవ్వించెన్.

21

మచగజంబుపై నాపుట్టమట్టి నుంచి
యాయమ్మున కేతెంచి యంతురార్చ
ణమ్ముచేసె ధ్వజారోహణమున కజుడు
జ్ఞాసురులు వేదమంత్రముల్ చదువుచుండ.

22

మరునాడు ధృజారోహణ
జరిగె తిరుమలేసు భక్తజను యారేగిం
చి రుదయమున పల్లకిపై
పరితృప్తిగ రాత్రి శేషవాహనముపయిన్.

23

చరుసగ ద్వితీయదినమున పగలురేయి
శేషహంసవాహనుజేసి శ్రీనివాసు
వైభవముగ నూరేగించి రాభరణ వి
భూషితు నొసర్చి పద్మగర్భనిపనుపున

24

తిరుపతిదేవదేవుని తృతీయదినంబున సీంహవాహనో
పరివెలయించియుత్సవ మపార ముదంబుజనింప నిర్వహిం
చి రుదయమందు; రాత్రి యతిశేఖరపూజితు శ్రీనివాసు సం
బరమున మంచిముత్తియపుబందిరిక్రింద భజించి రింపుగన్.

25

శ్రీనివాసు నూరేగించిరి మరునాటి
యదయమున కల్పవృక్షవాహనముమీద
రాత్రి యుత్తుంగభద్రవారణముమీద
జ్ఞాసురులు వేదమంత్రముల్ చదువుచుండ.

26

పంచమదినోదయంబున భక్తితోడ
పల్లకిమీద నారాత్రి వైభవముగా
మోహినీరూపమున పక్షిముఖ్యవాహ
నంబుమీద నూరేగించిరంబుజాక్షు.

27

ఘనముగ నూరేగించిరి
హనుమద్వాహనముమీద నావవయ్యదయం
ఋణ శ్రీనివాసు జయజయ
నినదంబులతోడ భక్తివిశ్వలహృదయుల్.

28

నాటిసాయంత్రమున పసంతమందపం
ఋణ మంగళగిరివాహనముమీద
పద్మావతీశ్రీనివాసులన్ జేర్చి వ
సంతోర్పవమ్మును జరిపి రాత్రి
గజవాహనముమీద గడువైభవముగ నూ
రేగించి రాసక్తహృదయు లగుచు
పద్మాక్ష సూర్యప్రభావాహనముమీద
నుంచి యేడవనాటి యుదయ మందు

జరిపి రతివినోదముగ నుత్సవము పిదప
మంగళగిరివాహనముమీద నంగనాస
హితముగా పూవుదోటకు నేగుదెంచి
స్వామి విహరించె సాయంత్రసమయమందు.

29

స్వామివారి చంద్రప్రభావాహనమ్ము
మీద రాత్రియూరేగించి రాదినమున
నెనిమిదవనా డుష్కలమున రథోత్స
వము మహానంద సంధాయతముగ జరిగె.

30

ఎనిమిదవరాత్రి ఆశ్వవాహనముమీచ
స్వామివారికి బ్రహ్మాత్సవమ్ము జరిగె
తొమ్మిదవనాటియుదయకాలమ్మునందు
స్వామిపుష్కరిణికి శ్రీనివాసమూర్తి

31

పల్లకీమీద నూరేగివచ్చిమంగ
శగిరివాహనారూఢుడైదిగి జలరము
లాడె భక్తబృందమ్ములు హర్ష మొంద
స్తోత్రపఠనముల్ గావించి చూచుచుండ

32

చిమ్మటమహాధ్వజారోహణమ్ముజరిగె
దశమదినమునభక్తబృందములు వేడ్క
శ్రీకరమగుపద్మావతీశ్రీనివాస
పుష్పయాగమ్ము జరిపి రహార్యభంగి.

33

అమితమనోజ్ఞవాహనసమంచితమూర్తినిశ్రీనివాసునిన్
కృమముగజూచిచూచి తమకార్యములన్వివరించిధన్యులై
కమలజదేవనాయకముఖత్రిదశప్రవరుల్ సురేంద్రుల్
కమునకునేగుడెంచిరి ఆఖండవికాసలసస్ముఖులులై.

34

నానాదేశసమాగతావనిపబృందమ్ముల్ మహానందసం
ధానంబై నమహాత్సవకృమము నేతద్విద్యుంద్యపర్వంబుగా
గానంగల్గి ప్రసాదముల్ గొని నిజశ్లాఘాగముల్ చేరి య
స్థానప్రాకటసభ్యులెల్లరును సుందర్కించి శ్లాఘింపగన్.

35

కార్యనిర్వహణమున కనులజూనకు

తోడుపడి శ్రీనివాసునినురితహరుని

చక్రతోడపూజించిత్వప్రమతులై న

మురులును దమదమ నివాసములకు జనిరి.

36

అతులితభక్తిపూర్ణహృదయాంబురుపగుండగుతొండమాను డం.

చితదృఢదీక్షతోపనులుచేసిశ్రమంపడి వేంకటోర్విభృ

త్పతిశలవున్ గ్రహించి పరివారముతోజని ఏలుచుండెను

న్నతసుఖశాంతిసౌఖ్యము లనంతముగా దనరారురాజ్యమున్.

37

ఒకదినమందు విప్రవరుడొక్కడుకొల్లునకేగుడెంచి తే

నికి బ్రణమిల్లగా నృపతి నీరజసంభవవంశరత్ననా

యకు గని యాదరంబువినయంబుగడల్కొన బల్కరించి వా

ని కొసగెనర్హ్యపాద్యముల నిర్మలధర్మవిధానచాతురిన్.

38

ఓవిప్రాన్వయచంద్రా

తావకవాంఛనుదెలుపుము తప్పకదానిన్

గావెంతు శ్రద్ధగా నని

భూవిభుడు వచించిన విని భూసురు డనియెన్.

39

నను కూర్మం డందురు మ

ద్వనితానామంబు లక్ష్మి ధరిణీపాలా

తనయుని రాఘవు డందురు

వినుమయ్య మదీయవాంఛ వివరింతు నికన్.

40

ఈకారీకంఘన గం
 గాకూలంకషజలమున కలుపగోవలయున్
 మాకూర్మితండ్రియస్థుల
 గైకొననెడలవలయు కాశీపురికిన్.

41

భార్యాపుత్రుల వెంటబెట్టుకొని పోవంజాల నే కాశీకిన్
 కార్యంబున్విరమింపజెల్లను భవత్కారుణ్య మాసించినే
 దైర్యంబుని సతిన్కుమారు తమచెంతన్వీడియేతెంతు నా
 దార్యంబొప్ప మదీయవాంఛితము సందానింపుమోక్షావరం.

42

గర్భవతి నాసతి కుమారు డర్పకుండు
 వారి నాదరమొప్ప గాపాడు మేను
 వారణాశినుండి తిరిగివచ్చుదాక
 ను భము లభియించు నీకు నోక్షోణినాథ.

43

వారణాశికి నేతెంచివచ్చుటకు స
 రిపడునంతసొమ్ము ద్విజవరేణ్యునకు నొ
 సగి యతనిసతిని సుతుని సముచితమగు
 గృహమునందున నుంచె ధాత్రీవిభుండు.

44

ఆరునెలల్ కుమారునకునమ్మకుతింటుకుజాలునట్టు లా
 హారపదార్థముల్ గృహమునందున నుంచె నృపాలకుండు త
 ద్వారిజనేత్రయున్ సుతుడుభద్రముగా నివసించి రాపయిన్
 వారల విస్మరించెజనపాలుడు కార్యవశాంతరంగుడై.

45

గర్భవతియామె పుత్రకుం డర్భకుండు.
గాన నాహారములభించు కరణి లేక
ఆకటికి దట్టుకొనలేక శోకవివశ
లగును కృశించిమరణించి రయ్యిరువురు..

46

ఒరులు మరణవార్త నెఱుగమి దేహముల్
దహనపఱుపబడిక ధరణి నుంట
అస్థిపంజరమ్మలయిపోయి వ్యక్తులం
గురుతుపట్టలేనికరణి నుండె.

47

నరవరచంద్రుడిచ్చినధనమ్మును గైకొని వాని మెచ్చుచున్
ద్యరపడకుండ చిత్తమున ధైర్యము బూని పవిత్రకాళికా
పురమున కల్గనన్ వెడలిపుణ్యనదీజలమందు స్నానం
ధరణిసురుండు ముంచి పితృతర్పణముల్ పొనరించె శ్రద్ధగన్.

48

ఆచటిదేవాలయమ్ముల కరుగుదెంచి
అన్నపూర్ణను విశ్వేశ్వరు న్నుతించి
కాళికా విశాలాక్షిని గాంచి యంజ
లించి తననగరికి బయల్దేఱె ద్విజుడు.

49

రయమున బ్రయాణమునొనర్చి బ్రాహ్మణుండు
సతిని బుత్రుని జూచునాసక్తి తోడ
నిజపురమ్మున కరుదెంచి నృపతి జూచి
ఆలుబిడ్డలం దిరిగి యమ్మంచు నడిగె.

50

మరచిపోయినవిషయమున్ మనుజుపతికి
జ్ఞాపకముచేసె విప్రవిజ్ఞాపనమ్ము
ద్విజుని గూర్చుండబెట్టి ధాత్రీవిభుండు
వారి దోడ్కొనిరమ్మని భటునిపంపె.

51

క్షీతిసురభామిసీవనతిగేహము జొచ్చితదీయభాగముల్
వెతికి ధరాతలంబుపయి విప్రసతీతనయాస్థిసంచయ
స్థితి గని దుఃఖసంభరితచిత్తముతోడ భటుండువచ్చి
కతమున రాజుతో నుడివె జ్ఞాసురవర్యకుటుంబదుస్థితిన్.

52

అమిత విషాదపూర్ణహృదయంబున భూపతి ధర్మకార్యభం
గమునకు చాలదుఃఖపడి జ్ఞాసురశేఖరు డాగ్రహించి
ప మొసగునంచు భీషణి విపద్దశ బొంకుట తప్పుగా దటం
చుమది దలంచి యిట్లనియె ఊజిసురాగ్రణితోడ మెల్లగన్.

53

శ్రీనివాసునకు పయోభిషేకము నొన
రింప నంతఃపురాంగన లేగుచుండ
వారివెంట సీభార్య కుమారుతోడ
వేంకటాద్రికి నేతెంచె విప్రవర్య.

54

ఒకటిలేకరెండుదినంబులకు నిరువురు
తిరిగివత్తురు మీరంతవఱకు నిచట
వండుకొని భోజనము చేయుచుండుడయ్య
ఆతపదుటకు హేతు వావంతలేదు.

55

శ్వాసరేల్లనుగిత్తుకొనామితుని సేమిది
తమిగ నావరింపు ననుచు తనసవివృత
కాళ్లు లోనగి పుల్కరినతో నరుగుచెంచె
తొండమొనుండు తిరువతికొండపైకి.

56

అందిభక్తియొత్తుడగునద్దరజీపతి శ్రీనివాసు ద
ర్శించి నరాననుండునుచేతులుమోడ్చి నిలంబడంగ వీ
క్షించి వృషాద్గిరానామితుడు క్షేమమేమీకని పల్కరించి ప్ర
శ్నించె త్వదీయవాంచిలము చెప్పుమునాని సాదరంబుగన్.

57

తనమోరపాపకార్యము
వినిపించుటకున్ దలంకి పృథివీపతి వం
చినతల నెత్తక మౌన
మృున నిలబడె శ్రీనివాసమూర్తికి నెదుటన్.

58

దరణీసురకాంతాసుత
మరణమ్ములతెలు గెటింగి మనుజేంద్రునివి
స్మరణము సహజంబగుటన్
సరనిజనేతుడు పలికె ప్రసన్నముఖుండై.

59

మామకభక్తవద్యుడవు మానువువిస్మృతి కారణంబుగా
భూమిసురాంగనామణియుపుత్రుడున్మరణించి రేసు ని
శ్చేషుని మందలింపగల నింకనమం బడగింపజేసెదన్
భూపతి తదస్థికలు ముందుగ దెమ్మని పంపు మాతృజున్.

60

శ్రీనివాస పనావీరపూర్వాయనగుడు
 వైర్యమును దెన్పుకొని మహాలక్ష్మిమండు
 తనయునంపె భూదేవకాంతాతనయుల
 యుద్ధికులు సత్వరముగ దెమ్మనెను ఇలికి.

81

న్యూవేషుమూలండు నూతనగృహము జొచ్చి
 యెనుగలయ్యుద్ధికులనెల్ల బొందుపఱవి
 దెచ్చి యాములు వేంకటాద్రిపతి కిచ్చె
 మృతుల జీవింపజేయు స్వామియనుకొనుచు.

82

నరపతిపుత్రకుం డొసగినన్ గొనియుండినములు స్వామిపు
 ష్కరిజీకి చూర్చునంగల ప్రశస్తజలప్రవహించుతీర్థపుం
 దరిగలనాతివై నిలిచి తానముచేసిజలంబు దోసిటం
 వరుసగ బోసె శేషగిరినాయకు డస్తులపైన సత్కృపన్.

83

కాంచనగర్భవంశకులకాంతయుభూసురపుత్రకుండు జీ
 వించిరి యక్కజంపడుచు వేడుకమీరగ కన్నులార వీ
 షించినతొందిమానుడిరుచేతులు మోడ్చి నమస్కరించి కీ
 ర్తించె మహాత్ము వేంకటగిరిప్రభువర్యుని శ్రీనివాసునిన్.

84

మృతవిప్రసతీసుతులను
 జ్ఞాతికించి నృపాలుడై నభక్తవరునివాం
 భరమును దీర్చెను వేంకట
 పతియందురు మానమేను వహించుతునికన్.

85

అని నడిచె శ్రీనివాసుడు
 విని విప్రసతీసుతులను వెంటగొని త్వరన్
 జని యొప్పగించె ద్విజానకు
 జనపతి దీవించె నభిషు డ్దాసురుడు కడున్.

66

అనలినాభుగర్భమున సత్యధిరాద్భుతభంగి బాచితిన్
 మానవదేవనాగభువనంబులవారల నెల్లరన్ మహా
 మౌనుల భక్తులన్ సకలమానవనాథుల సర్వశాస్త్రవి
 జ్ఞానుల సాధుసజ్జనుల సత్కవివర్యుల పొణనాయకా.

67

అని కాంత నుడివె తనయుం
 తనియెను ప్రమధగణనాధుడగుపరమశివుం
 గనుగొంటిననుచు విపుం
 డనుంగుటాలిం గుమారు నభినందించెన్.

68

అజానతిమిరనాశక!
 యజ్ఞాదిపవిత్రవేంకటావనిభృత్య
 ర్వజ్ఞానా! భక్తాగ్రణి
 విజ్ఞానవిధానదృశ్యవిశ్రుతమూర్తి!

69

ఇదిశ్రీమదాంగీరసబార్హస్పత్యభారద్వాజస
 త్రయార్షేయప్రవరాస్వితభారద్వాజసగోత్ర
 ఆపస్తంబసూత్రయజుశ్శాఖాధ్యాయబాపనాంబా
 కామేశ్వరశర్మపుత్ర బంగారేశ్వరశర్మప్రణీతంబైన
 ఉత్తరశ్రీనివాసమునందు ద్వితీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

70

ఉత్తర శ్రీనివాసము

ప్రథమ భాగము

శ్రీ శ్రీ యోగ్వాసము

శ్రీవేంకటగిరినాథా!
భావజననా! ప్రసిద్ధపావనచరితా!
గోవిందా! దనుజాంతక!
శ్రీమనితాచిత్రచోర! శ్రీరజనవిరోష!

1

శ్రీనివాసుండు మౌనమ్ము పూనియుంట
కొండమానుండు మిక్కిలి దుఃఖపడుచు
శ్రీనివాసుం బ్రసన్నుని తేయునట్టి
తెలుగు నెరిగింపు దని మౌనివరులనడిగె.

2

శ్రీనివాసునకున్ దులసేదశముల
తో నహస్రనామార్చనం జేసి తత్ప్ర
సాదముగ్ధహింపు మతడు ప్రసన్నుడగును
కొండమానవసుంధరామండలేశ.

3

అని అంగీరసముని ప
ల్కిన విని కడు శ్రద్ధతోడ ష్టిపతి గావిం
చెను నవరులసిపత్రా
ర్చనమును భక్తివివశాంతరంగుం డగుచున్.

4

కానిమహానుభావుడగు కంజదళాక్షుడు పల్క-కుండె భూ
జాని నమస్కరించి యనె సంతతమున్ నినుభక్తిగొల్పుచున్
బూసిక నిన్ను నమ్మిననృపుండను నేభవదీయభక్తుడన్
గానకృపాకటాక్షసుముఖమ్ముగ బల్కుము వేంకటేశ్వరా.

5

అనుతొండమానువిజ్ఞా
పనమును విని గగనవాణి పలికిన భంగిన్
వినిపించె శ్రీనివాసుడు
తనమౌనపు కారణమ్ము ధరణీపతికిన్.

6

భూసురవనితాతనయుల
గాసింబెట్టి మరణింపగాజేసిన నీ
దోసము సహింపరానిది
ఆశింపకు శ్రీనివాసునాదర మింకన్.

7

నాడంటె నధికభక్తుడు
నీకెవ్వడు శ్రీనివాస నీయాదరమున్
గైకొందునని భజించిన
నా కాశాభంగమాయె నగుబాటాయెన్.

8

అనుతొండమానుపలుకులు
విని వేంకటరమాణు డనియె విను ముత్తరమం
దున నొకపల్లియ భీముం
డనుభక్తుడు గలడు వాని నరయుము రాజా.

9

వేంకటేశ మెప్పించిన భీమనాయ
కానుపమభక్తశేఖరున్ గనుగొనంగ
తొండమానుండు తిరుపతికొండ దిగి
వెడలె ఉత్తరాభిముఖుడై వేద్య-పడుచు.

10

ధ్యానతపోజపాడికసమర్థత భీముడు నన్ను మించునో
జ్ఞానవిశిష్టయోగఫలసంపద నాతడు నన్ను మించునో
మానవధర్మనిర్వహణమార్గమునందున నన్ను మించునో
నే నరుదెంచి చూచిగమనించెద భీమునిభక్తిసారమున్.

11

ఆనుకొనుచు భీమునిగృహం
లు నడిగి తెలిసికొని భూమీపతి గగ్గ
క్కున జేరి మూర్చపడియెను
వసరుహదళనేత్రభక్తిపరవశు డగుచున్.

12

లోపలినుండివచ్చి తనలోగిలిముంగిట మూర్చవడ్డదా
త్రీపతి జూచిజాలిపడి తిర్పతిశైలపరిందలంచి వి
జ్ఞాపనమున్ తొనర్చె నృపచంద్రుని గావుమటంపు భీము డు
ద్దిపిత భక్తిసంజనితతేజము వెల్వడసంస్తులించుచున్.

13

తనభక్తుండగుభీముడు
జనపతియగుతొండమాను సంరక్షింపన్
వినుతించె శ్రీనివాసుని
విని హరి సాక్షాత్కరించె భీమునియెదుటన్

14

మత్స్యకూర్మ వరాహవామనస్యశింహ
పరశురామకృష్ణబలరామరఘురామ
శల్కబుద్ధాచారముల్ గలుగజేసి
క్షోణిరక్షించు శ్రీనివాసుండ వీవు.

15

భక్తులెల్లరు తమతమశక్తికొలది
విలువగలదొడ్డకానగ్గరిప్పింతునీకు
దేని నర్పింపగలవాడ శ్రీనివాస
విందు గైకొండు మాయుంటియందునేడు.

16

అని భీముండు పలుకగా
విని వేంకటపతి వచించె పృథ్వీపతి చే
సిన ఘోరపాపకార్యము
తనకున్ క్షమియింపరానితప్పిద మనుచున్.

17

భీముడు భక్తియుక్తమతివేదగజనింపగ వేంకటేశ్వరున్
భామినితోడ విందునకు వచ్చి భుజింపుడంచు బల్కగా
శ్రీమతితోడ భోజనముచేసెను తృప్తిగ శ్రీనివాసు డు
ద్దామకృపాకటాక్షముల దాసుని బోవ దలంపు గల్గుటన్.

18

శ్రీనివాసుని యాజ్ఞ నెఱింగి గరుడ
డచ్చటికి వచ్చి భీముని నతనిసతిని
మోసికొనిపోయె వైకుంఠమునకు తనదు
భక్తులకు వేంకటేశుండు ముక్తి నొసగె.

19

పాదజవంశసంభవునివానినతిన్ గరుణించి మోక్షమున్
 మోదముతోడ నిచ్చితివి ముఖ్యముగా భవదీయబంధుడన్
 మేదినినాధుడన్ పయసుమించినవాడను నీదుభక్తుడన్
 కాదనబోక మోక్షమిడి కావుము తిర్పతి వేంకటేశ్వరా.

20

అని భూపతి ప్రార్థించిన
 విని శ్రీపతి యిట్లు లనియె వేడుకమీరన్
 జనపతి! యుత్తరజన్మం
 బున నన్నున్ గొలిచి ముక్తి పొందెద వీవున్.

21

శ్రీనివాసుండు తనతోడ జెప్పినట్లు
 స్వామిపుష్కరిణీతీర్థజలమునందు
 స్నానమొనరించె నాతొండమాననృపతి
 ప్రాతదేహమ్ము విడనాడి పైకివచ్చె.

22

ఈదేహమ్మున తొండమానుడు ధరాధీశుండు పుణ్యాత్ముడై
 వేదప్రోక్తవిధానముల్ నెఱపుచున్ విద్యాధికుండలు బుధా
 మోదంబొప్పగ శ్రీనివాసుని సదాపూజించుచున్ ముక్తి సం
 పాదించెన్ చిగకాలవాంఛితము సంపాదించె భూస్వామికిన్.

23

అమరలోకమ్మునందున్న యద్రిపైన
 కృతయుగమ్మున రమతోడశ్రీధరుండు
 తఱచువనవిహారక్రీడనెఱపుచుంట
 నామహాద్రికి క్రీడాద్రి నామ మొదలె.

24

క్రిడాద్రి కెన్ని పేరులు
వాడుదు రవి యెట్లువచ్చె వచియింపుమనెన్
రేడు శతానందునితో
వేడుక నతడు జనకునికి వివరించె నిటుల్.

25

అనుపమవిక్రముండువృషభాసురు డామలమీద సత్తపం
బొనరిచె విష్ణువుందలచి యుత్తమభక్తివశాంత రంగుడై
వనరుహలోచనుం డతనిభక్తికి మెచ్చివరంబు కోరుకొ
మ్మనె వనుజుండు హర్షమున నంబుజనాభు నుతించి నిట్లనెన్.

26

నీవు మహాబలుండవని నేను నెఱుంగుదు గాన గోరెదన్
దావకమామకాహపము తామరసాక్ష! మదీయ వాంఛ స
ద్భావముతో గ్రహించి నను భండనమందు జయింపుమయ్య కృ
ష్ణ! వెఱపింపబోకుము రణంబొనరింతము రమ్ముమాధవా!

27

ముమ్మారుయద్ధమునకున్
రమ్మని నను బిల్చినావు రాకుండినచో
నెమ్మాడ్కి దలతువో యని
సమ్మతపడి వచ్చినాడ సమరమ్మునకున్

28

అస్త్రశస్త్రప్రయోగమ్ము లాచరించి
ముష్టియద్ధమ్ము చేసి రమోఘదీక్ష
సమముగా నుండె నిరువురిశక్తి యుక్తు
లరిసి వృషభునితో కృష్ణు డనియె నిట్లు.

29

భక్తులన్ సంహరించుట పాడి గాదు
 హారపాపాత్ము విడుచుట కూడ దందు
 ఛర్మసందేహ మొదవె నీతరుణ మందు
 శిష్ట రక్షింప దుష్ట శిక్షింపవలయు.

80

సురల మహామునీశ్వరుల చోజ్యముగా కడు హింసపెట్టి య
 చ్చరలకు మానభంగములు సల్పి దిశాధిపులన్ జయించి మ
 చ్చరమున వారిస్థానముల దానవులన్ నియమించి పాపముల్
 చొరవగ చేసియుండినఖలున్ నిను చక్రము నంపి చంపెదన్.

81

భక్తుడవుగాన నీకొక్కవరము నిత్తు
 గోరుకొమ్మంచు బలికె వైకుంఠవాసి
 వృషభనామకరాక్షసవిభునితోడ
 తెలిపె హరిట్టు లనవాంధ గిరిసుతుండు.

82

నాకు సుదర్శనంబువలనన్ మరణంబు ఘటిల్లునేని నే
 శోకము నొంద నేలయన షోణిభవప్రవిముక్తి గల్గు నే
 నీకుధరమ్ముపైన నివసించితి పెక్కుదినాలనుండి యో
 శ్రీకర నాదుపేర నలరింపుము దీనిని సత్కృపామతిన్.

83

నీవన్నయట్లె యీగిరి
 తాడకనామంబు గలిగి ధరణి దనర్చుం
 గావుత మని గోవిందుడు
 దేవారి ననుగ్రహించె దృఢనిశ్చయదై.

84

కినిసిచక్రము ప్రయోగించెన్ మురారి
యనినోడిస్వర్గసుడాయెన్ సురారి.

35

హరివృషభున కొసంగినవరమువలన
నాడుమొదలుగ వృషభాద్రినామ మొదవె
తొంటీక్రీడాదికి సమస్తదోషములను
పరిహరించు వృషభాద్రిపర్వతమ్ము.

36

రుద్రవీర్యంబు పండులో ధ్రువరచి
వాయు వంజన కిచ్చె తత్ ఫలము నామె
తినిమె గర్భమ్ముదాల్చి పావని గనియె
యోనికాలుష్యమించుక లేనిపగిది.

37

అంజనకు బుద్ధై పుత్రుడా యుద్ధిమీద
అందువలన క్రీడాదికి నంజనాద్రి
యనెడునామమ్ము సార్థకమ్మాయె మనము
వినమె దేవాంశ సంభూత జనన కథలు.

38

ఒకపర్యాయము లక్ష్మీయున్ హరియు శయ్యోత్సాహులైయుండ వా
రికి ద్వారంబున కాపుగానిలిచె సర్పేందుగిందు సౌధమ్ములో
నికి బోనెంచుమరుత్ప్రయత్నమునకుఁ భేదంబుగావింప దా
రికి నడ్డమ్ముగ నిర్పె శేషఫణి నిర్భీకంబుగా నత్తరిన్.

39

వాయువు వాయుభక్షకుడు బాహుబలాధ్యులువాగ్నివాదముల్
 చేయుచునుండ నచ్చటికి శ్రీహరి వచ్చి వచించెనిట్లు మీ
 ధ్యేయము నే నెఱుంగుదు మదీయహితోత్తుల నాలకించి యీ
 మియభిమానముల్ విడిచి మేలు ఘటించుకొనఁడు సమ్మతిన్

40

చూపుము బలంబు కీర్తిదాద్రీచుట్టు పట్టి
 కదలకుండగజేయు ముగ్ధాపహరణ
 దాని గదలించి దారుణీరలముమీద
 నుంచి నీబలంబును నిరూపించు మనిల

41

వనజాతామనిపలుకులు
 విని శేషుడు బహుగుణములనెరిగి మహాధర
 మ్మును పట్టుకొనియె దృఢముగ
 సనిలుచు కదలింపలేనియట్టివిధమునన్.

42

అనిలుం దాత్మబలంబు పెంచుకొని కీర్తిదాద్రీం భుజద్వంద్వమం
 దున బందించి కదల్చలేక సురసందోహంబు వీక్షింపగా
 బొనరించెన్ బహుయత్నముల్ దృఢముగా భూదేవి కంపింపగా
 మూడుటన్ వైష్ణవతత్వవస్తువులు మహాత్ముల్ నీతి నల్లాడగన్.

43

అమరలు బ్రహ్మయున్ గలిసి యర్చిటికిన్ జనుదెంచి సర్వలో
 కమలప్రజల్ రయంబున స్వకార్యములన్ బొనరింపమాని
 త్తమూ నకొరి గల్గగ వృధాపరిపీడితు లైరి నీవ్రయ
 త్నము విరమింపు మందు సుమనస్కుల వేడిలి వాయుదేవునిన్.

44

నాబలము నిరూపించుసందర్భమిదియె
యిట్టిఅవకాశము త్యజించు పెట్టు లయ్య
పంతము ముగించి తలదించుపగదియేల
యనుచు బృందారకులతోడ ననిలుడనియె.

45

తత్కిరస్కారవచనముల్ తమకు మిగుల
బాధ గలిగింప నిర్జరుల్ పాపదేని
వేడి రాతనిపంతమ్ము విడుపుమనుచు
నుడులు వినుటకు శేషుండు పడగనెత్తె.

46

అవకాశంబులభించుదేతడవుగా ఆకాశమార్గంబునన్
పవమానుండు నగంబు పట్టుకొని పోవంగలె మర్త్యోర్వికిన్
పువ్వుజల్లుల్ గురియించి యిట్లనిరి వేల్పుల్ సర్పరాజంబుతో
భవదీయాపజయంబు గా దిది సురల్ చంగమ్ముగావించుటన్.

47

అంతియెకాదు శేషఫణి అన్యమనస్కృత నున్నవేళ నా
పంతము నెగ్గ నేను బలవంతుడ నంచనుభంగి భూమిభృ
త్కాంతుని చేత బట్టుకొని ధారుణి జేర్చుట ధర్మభంగమే
అంతయునీ వెలుంగు దనిలా! క్షమియింపగ వేడు మాతనిన్.

48

సురవచనసార మెరిగిన
కరువలిశేషఫణితోడ క్షమియింపుమనెన్
నరలోకభయంకరుడగు
సురగిపతి క్షమించితినిని యొప్పుగ జెప్పెన్.

49

వేంకటాచలనామకప్పుద్విధగము
 శేషఫణినాథునకు జనించినదియగుట
 ఫణివరుడు దానిచుట్టును బట్టియుంట
 శేష సగమని పిలిచి రాక్షితిధరమ్ము.

50

కరుణాప్రపూర్ణ!
 సరసిజదళలోచన! ప్రసన్నముఖాబ్జ!
 సురసేవితశరదాబ్జ!
 కరిషరదా' శ్రీనివాస! కమలాచందా!

51

ఇదిశ్రీమదాంగీరసబాహ్మసృత్యభారద్వాజస
 త్రయోద్దేయప్రవరాస్యితభారద్వాజసగోత్ర
 ఆపస్తంబసూత్రయజుశ్శాఖాధ్యాయబాపనాంబా
 రామేశ్వరశర్మపుత్ర బంగారేశ్వరశర్మప్రణీతంత్రైస
 ఉత్తరశ్రీనివాసమునందు తృతీయాశ్వాసము సంపూర్ణము. 52

ఓం వేంకటేశాయ నమః

మంగళం మహల్

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

* కీర్తన *

రచన: శ్రీమతి చెళ్లపిళ్ల లక్ష్మీనరసమ్మ

నావద్దనేవున్నారు వారిద్దరు ఏపొద్దు
అర్థనారీశ్వరులు ఆదిమూర్తులువారు
సదయహృదయులై నాహృదయపీఠమునందు ||నా||

శిరమున గంగమ్మ చిందులువేయంగ
గళమునా నాగహారాలు నాట్యమాడంగ ||నా||

అధరాన చిరునవ్వులు చిందించి
హస్తరేఖలునాకభయ హస్తములుగాజేసి ||నా||

శిఖివాహనుండారు శిరసులతోడ
సిద్ధివినాయకుడు స్థిరముగ నొకప్రక్కకొలుపుండ ||నా||

ధమరుకనాదాలు ఆమరులు సలుపంగ
విమలాంతరంగులు నాహృత్కమలమందు
దర్శనీయులై ఏపొద్దు ||నా||

సంసార ఘోరగాఢాంధకారాన
నాతోడుగా నిలచి నన్నుకాపాడంగ
కరుణాంతరంగులు ||నా||

	పాట నం.	పంక్తి నం.	తప్పు	ఒప్పు
1	11	8	పోడిమిని	పోడిమిని
2	12	15	నీకు	నాకు
3	12	17	సౌధనమున	సౌధమున
4	12	8	యుక్తులై	యుక్తులై
5	20	15	నేత్రా	నేత్రా
6	38	8	నిట్టనెన్	యిట్టనెన్
7	40	2	స్వర్గసుదాయెన్	స్వర్గస్తుదాయెన్
8	40	9	పాచిని	పాచిని

ఆత్మ ప్రబోధము

రచన: శ్రీమతి చెళ్ళపిళ్ళ లక్ష్మీనరసమ్మ

తెలుసుకో తెలుసుకో తెలివిగా మనసుకో
తెలిసినదచుకో నీధర్మం నీవు తెలిసినదచుకో

॥తె॥

దేవతలు రాక్షసులు లేరెక్కడో దూరంలో
మంచిచెడుల రూపంలో మనలోనేవున్నారు
మంచిని పెంచుకో మనసును పంచుకో
మర్మ మెరిగి మానవ ధర్మ మెరిగి మనసుకో

॥తె॥

అణువణువున దాగివున్న ఆ మహిమేమిటో తెలుసుకో
ఆమహిమ వెనుక దాగివున్న దైవాన్ని తెలుసుకో
తరచి తరచి నిన్నె నువ్వు చూసుకో
నీలోను దైవమున్నాడని తెలుసుకో

॥తె॥

మాయయనే మడుగులోన పడి మునకలు వేయకు
ఆత్మయనే జ్యోతినెపుడు ఆరిపోనీయకు
ఆత్మయే పరమాత్మయని అసలు సినలు తెలుసుకో

॥తె॥

కోరిక లబరువుతోడ కొండ మీది కెక్కాలని చూడకు
కోతిచేష్టల కొద్ది సేపైన నిలపాలని చూసుకో

॥తె॥

లంచగొండితనం ప్రబలెనని లబోడిబోమంటావెందుకు
అడుగని దైవానికి సైతం లంచమిచ్చెగుణం నీలోనేవుందని
తెలుసుకో

నిన్నెనువ్వు తరచి తరచి చూసుకో
నీలోనున్న లోపాలను సరిచేసుకో

॥తె॥

అవేశంలో అవివేకంతో నడుగులు వేయకు
నిమిషమైన నిదానించి నిజమేమిటో తెలుసుకో

॥తె॥

నీకు కానదాన్ని విధిఅంటూ లభ్యకుంటూ
నీకు చేతనైన నీ గొప్పలు చెప్పుకోకు
ద్వంద్వతీతం మానవజీవిత మర్మమని తెలుసుకో

॥తె॥

తమ సర్వస్వం ధారపోసి తనయులపెంచు తల్లితండ్రు
వారికంటె నధికులైనున్న తిలోనున్నగాని
తనయులు వినయముతో వారియెడల మెలగాలని తెలుసుకో ॥తె॥

మన రామాయణ భారతాలు మనకేమిటి నేర్పేయి
ఓర్వలేనిగుణం ఒరులకన్న మనకే కీడని
ధర్మానికే విజయమ్మని తెలిపాయని తెలుసుకో

॥తె॥

నాదీ నీదని తలచి నమ్మి మోసపోబోకు
నీవెవరో నేనెవరో నిజముతెలుసుకో
చివరకు మిగిలేదేమిటో చూసుకో

॥తె॥

